

ГЛАВА 9.

- 8 Нѣма чловѣкъ който да има власть надъ духъ-тъ, та да възбранява духъ-тъ: Нито да има власть надъ день-тъ на смъртъ-тъх:
- И въ тоизи бой пушаніе нѣма:
И нечестіе-то не ще избави тѣзи които го иматъ.
- 9 Всичко това видѣхъ, и турихъ умъ-тъ си Въ всяко дѣло, което става подъ сѣнце-то: Има врѣме въ което чловѣкъ властвува надъ чловѣка за своиѣ повѣдѣж.
- 10 И така видѣхъ нечестивы-тъх погребены, Които дойдохъ и отидохъ отъ свято-то мѣсто,
И ся забравихъ въ градъ-тъ, дѣто бѣхъ така сторили:
И то суета.
- 11 Понеже рѣшеніе-то противъ лукаво-то дѣло не ся свърши скоро,
За това сѣрдце-то на чловѣчески-тъх сынове е всичко вдадено да струва зло.
- 12 *Ако и да струва грѣшникъ-тъх зло сто пѣти и дългоденствува,
Но азъ знаѣхъ пакъ
Че *ще бѣде добро на онѣзи които ся боятъ отъ Бога,
Които ся боятъ отъ лице-то му.
- 13 А на нечестивы-тъх не ще да е добрѣ,
И нѣма да ся продължатъ дни-тъх му,
Които прѣминува като снѣжъ;
Защото не ся бои отъ лице-то Божіе.
- 14 Има суета, която става на земѣхъ-тъх,
Че има праведни *на които ся случавашпоредъ дѣла-та на нечестивы-тъх,
И има нечестиви на които ся случавашпоредъ дѣла-та на праведны-тъх:
Рѣкохъ че и то е суета.
- 15 За то *азъ похвалихъ веселіе-то;
Защото за чловѣка нѣма по добро подъ сѣнце-то,
Освѣтъ да яде, и да пие, и да ся весели:
И то ще му остане отъ трудъ-тъх му
Въ дни-тъх на животъ-тъх му, които му е Богъ далъ подъ сѣнце-то.
- 16 Като дадохъ сѣрдце-то си да познаѣхъ мудрость-тъх,
И да видѣхъ труденіе-то което ставаше по земѣхъ-тъх,
(Защото на нѣкои очи-тъх ни деня ни ноця, не виждатъ сѣтъ:)
- 17 Тогазъ видѣхъ всичко-то Божіе дѣло,
Че *чловѣкъ не може да намѣри дѣло-то което става подъ сѣнце-то;
Понеже колкото и да ся труди чловѣкъ и да търси,
Извѣстно нѣма да намѣри:
А оше, и мудрый ако рече да познае,
*Не може намѣри.

- 1 Защото турихъ всичко това въ сѣрдце-то си,
За да издирѣхъ всичко това,
*Че праведни-тъх и мудри-тъх, и дѣла-та имъ сѣ въ рѣжъхъ-тъх Божіихъ:
Нѣма чловѣкъ който да знае
Да ли любовь, или омраза *ще бѣде:
Всичко-то е прѣдъ тѣхъ.
- 2 *Всичко ся случавашравно на всички-тъх:
Единъ случай е на праведны-тъх и на нечестивы-тъх,
На добрый-тъх и на чистый-тъх и на нечистый-тъх,
И на оногызъ който жертвува и на оногызъ който не жертвува.
Както добрый-тъх, така и грѣшны-тъх:
Който ся кѣлне, както който ся бои отъ клѣтъжъ.
- 3 Това е зло-то между всичко което става подъ сѣнце-то,
Че единъ случай е на всички-тъх:
И найвече сѣрдце-то на чловѣчески-тъх сынове е пѣлно съсъ злихъ,
И безуміе има въ сѣрдце-то имъ додѣ сѣ живи,
И посѣтъ сѣзватъ при мъртвы-тъх.
- 4 Защото за оногызъ който има приобщеніе съсъ всички-тъх живи, има надежда;
Понеже живо куче е по добро отъ мъртъвъ лѣвъ.
- 5 Защото живи-тъх знаѣтъ че ще умрѣтъ;
*Но мъртви-тъх не знаѣтъ нищо,
Нито иматъ вече придобиваніе;
Понеже *памятъ-та имъ ся е забравила;
6 Оше и любовь-та имъ, и ненавистъ-та имъ,
И завистъ-та имъ, уже ся е изгубила;
И не ще иматъ вече никога дѣлъ
Въ всичко що става подъ сѣнце-то.
- 7 Иди, *яждь хлѣбъ-тъх си съ веселѣжъ, и пій вино-то си съ весело сѣрдце;
Защото Богъ вече благоволи въ дѣла-та ти.
- 8 Въ всяко врѣме бѣждѣтъ бѣлы дрехы-тъх ти:
И миро да не оскудѣе на главъхъ-тъх ти.
- 9 Радувай ся на животъ-тъх съ женъхъ-тъх си коіхъто си възлюбилъ,
Въ всички-тъх дни на суетны-тъх си животъ,
Които ти ся дадохъ подъ сѣнце-то,
Въ всички-тъх дни на твоѣхъ-тъх суетъхъ:
Защото *това е дѣлъ-тъх ти въ животъ-тъх,
И въ трудъ-тъх ти въ който ся трудишъ подъ сѣнце-то.
- 10 Всичко що намѣри рѣжа-та ти да направи,
Направй съсъ силъхъ-тъх си;
Защото нѣма ни дѣланіе, ни помышленіе, ни знаніе,

* Псал. 49; 6, 7.

и Іов. 14; 5.

и Псал. 10; 6, 50; 21. Иса.

26; 10.

и Иса. 65; 20. Рим. 2; 5.

и Псал. 37; 11, 18, 19. Прит.

1; 32, 33. Иса. 3; 10, 11.

Мат. 25; 34, 41.

и Псал. 73; 14. Гл. 2; 14, 7;

15, 9; 1, 2, 3.

и Гл. 2; 24, 3, 12, 22, 5; 18.

9; 7.

о Іов. 5; 9. Гл. 3; 11. Рим.

11; 33.

и Псал. 73; 16.

—

и Гл. 8; 14.

и Іов. 21; 7 и др. Псал. 73;

3, 12, 13. Мат. 3; 15.

и Іов. 14; 21.

и Іов. 7; 8, 9, 10. Иса. 26;

14.

и Гл. 8; 15.

и Гл. 2; 10, 24, 3; 13, 22.

5; 18.